

VSDTP(b):n KESKUSKOMITEAN ENEMMISTÖN ULTIMAATUMI VÄHEMMISTÖLLE

VSDTP:n (bolshevikkien) Keskuskomitean enemmistö, joka hyväksyy täydellisesti Kansankomissaarien Neuvoston tähän asti toteuttaman politiikan, katsoo välttämättömäksi esittää Keskuskomitean vähemmistölle seuraavan jyrkän lausunnon.

Puolueemme nykyinen politiikka on määritelty toveri Leninin ehdottamassa ja KK:n eilen, marraskuun 2 p:nä hyväksymässä päätöslauselmassa *. Jokainen yritys, jonka tarkoituksena on saada puolueemme luopumaan vallasta, julistetaan tässä päätöslauselmassa proletariaatin asian kavaltamiseksi, koska Neuvostojen yleisvenäläinen edustajakokous antoi miljoonien työläisten, sotilaiden ja talonpoikien nimessä tämän vallan meidän puolueemme edustajille meidän ohjelmamme pohjalla. Tämä taktiikkamme peruslinja, joka juontuu koko taistelustamme sovittelupolitiikkaa vastaan ja jota noudatimme kapinassa Kerenskin hallitusta vastaan, muodostaa nyt bolshevismin vallankumouksellisen olemuksen ja saa jälleen KK:n hyväksymisen,— sitä on kaikkien puolueemme jäsenten ja ensi kädessä Keskuskomitean vähemmistön ehdottomasti noudatettava.

Mutta vähemmistön edustajat niin ennen KK:n eilistä istuntoa kuin istunnon jälkeenkin ovat harjoittaneet ja harjoittavat sellaista politiikkaa, joka on aivan selvästi suunnattu puolueemme peruslinjaa vastaan ja demoralisoi meidän omia rivejämme aiheuttaen epärointiä hetkellä,

* Ks. tätä osaa, ss. 261—263. *Toim.*

jolloin tarvitaan mitä suurinta lujuttua ja järkkymättömyyttä.

Niinpä eilen Toimeenpanevan Keskuskomitean istunnossa, johon vähemmistöön kuuluvat KK:n jäsenet osallistuivat välittömästi, bolshevikkiryhmä äänesti avoimesti KK:n päätöstä vastaan (kysymyksessä puolueemme määrällisestä ja henkilökohtaisesta edustuksesta hallituksessa). Tällainen KK:n jäsenten ennen kuulumaton kurin rikkominen KK:n selän takana, sen jälkeen kun KK:ssa oli monta tuntia käyty näiden samojen opposition edustajain aiheuttamaa väittelyä, tekee meille päivänselväksi, että oppositio aikoo ajaa puolue-elimet karille itsepintaisuudellaan, sabotoimalla puolueen toimintaa sellaisella hetkellä, jolloin puolueen kohtalo, vallankumouksen kohtalo riippuu tämän toiminnan lähimmästä tuloksesta.

Me emme voi emmekä haluakaan kantaa vastuuta tällaisesta asiaintilasta.

Esittäessämme KK:n vähemmistölle tämän lausunnon me vaadimme kategorista kirjallista vastausta kysymykseen, sitoutuuko vähemmistö alistumaan puoluekuriin ja toteuttamaan sitä politiikkaa, joka on määritelty KK:n hyväksymässä toveri Leninin päätöslauselmassa.

Jos saamme kieltävän tai epämääräisen vastauksen tähän kysymykseen, niin käännyimme heti Pietarin komitean, Moskovan komitean, Toimeenpanevan Keskuskomitean bolshevikkiryhmän, Pietarin kaupunkikonferenssin ja puolueen ylimääräisen edustajakokouksen puoleen esittäen seuraavan vaihtoehdoisen ehdotuksen:

Joko puolueen on annettava nykyisen opposition tehtäväksi muodostaa uusi valta yhdessä niiden liittolaisten kanssa, joiden nimessä oppositio sabotoi nykyään meidän työtämme,— ja silloin me katsomme, ettei meitä mikään sido tähän uuteen valtaan, joka ei voi saada aikaan muuta kuin horjuntaa, voimattomuutta ja kaaosta.

Tai — siitä olemme varmoja — puolue hyväksyy ainoan mahdollisen vallankumouksellisen linjan, joka on osoitettu KK:n eilisessä päätöksessä, ja silloin puolueen on kehoitettava päättäväisesti opposition edustajia siirtämään hajotustyönsä puoluejärjestömmme ulkopuolelle. Muuta ulospääsyä ei ole eikä voi olla. Kahtia jakautuminen olisi tietenkin äärettömän surullinen asia. Mutta rehellinen ja avoin jakautuminen on nyt verrattomasti parempi kuin sisäinen

sabotointi, kuin omien päätösten tyhjäksi tekeminen, hajoitus ja prostraatio. Emme ainakaan epäile hetkeäkään, että jos erimielisyytemme (jotka pääpiirteissään ovat meidän sekä „Novaja Zhiznin” ja Martovin ryhmien erimielisyyksien toistumista) asetettaisiin joukkojen tuomittavaksi, niin täten turvattaisiin meidän politiikallemme vallankumouksellisten työläisten, sotilaiden ja talonpoikain ehdoton ja uhrautuvainen kannatus ja saatettaisiin horjuva oppositio hyvin pian voimattomuudessaan eristetyksi.

Kirjoitettu marraskuun 3 (16) pnä 1917

*Julkaistu ensi kerran v. 1922
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 7. numerossa*

*Julkaistaan
konekirjoitusjäljennöksen mukaan*
